

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Laury Kordové *Literární směry v díle Johannese Linnankoskiho* s podtitulem *Analýza románu Píseň o červeném květu*

Stopování prvků různých směrů v díle kulturní periferie je snad trochu školometské či formalistní. Skutečná periferie jako místo víceméně odvozené od centra (nemám zde tedy na mysli benjaminovské pojetí periferie jako budoucího centra – tento pohyb se odehrává v jiných kategoriích) málokdy nabízí úpravu našeho pojetí obecné periodizace kulturních dějin například po způsobu Černého novátorského určení francouzského baroku. Pro samostatné dějiny národní literatury i interpretaci konkrétního díla však taková práce smysl má, a to především u děl přechodových. Nastíněním vlivů můžeme také získat představu o vnitřních zdrojích, jež v rupturách mezi směry prosvítají.

Bakalářská práce Laury Kordové je určitým přehodnocením tradičního zařazení románu v dějinách finské literatury dříve významného, dnes spíš upozadovaného. V předchozích čteních se kvůli svému moralistnímu vyústění román řadil do proudu prózy s aktivní národní imagologií, tedy mezi díla, jimiž se nejen popisuje, ale i konstruuje obraz finského národa. Autorka se snaží rozbořem románu poukázat na vlivy různých evropských ismů přelomu století, přičemž dodejme, že tento eklekticismus je pro finskou literaturu dané doby, označovanou jako novoromantická, typický. Vždyť nakonec i onen obraz národa je jeho součástí. Shrňme, že Lauře Kordové se rozbořem podařilo zachytit komplex obecných dobových vlivů, a to včetně konkrétních mezitextových vztahů. Z nich lze za vnitřní zdroje označit aluze na *Kalevalu*, adaptované pro nový evropský kontext.

Otázkou je, do jaké míry jsou v daném díle vlivy evropského modernismu organické. Domnívám se, že narozdíl od námětem i syžetem podobného románu *Toomas Nipernaadi* estonského novoromantika Augusta Gailita zůstává půdorys *Písně o červeném květu* spíše biedermeierovský: konstruuje se obraz národa z prostředí vesnické selanky a problém odchylky od společenského úzu je vyřešen tradičním morálním způsobem. Odtud nejspíš menší obliba románu mezi finskými čtenáři od druhé poloviny 20. století.

Práce splňuje veškeré nároky kladené na bakalářskou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně (1).

V Kersku 30. srpna 2024

Mgr. Michal Kovář, Ph.D.